

1. Texto para tradução

Poprvé jsem Šrí Lanku navštívil v roce 2005, krátce poté, co ji zpustošilo tsunami (35 322 potvrzených úmrtí). Vzala mě za srdce a vrátil jsem se tam už několikrát. Naposledy vloni, kdy jsem přes kamaráda dostal nabídku pracovat pro jednu německou cestovní kancelář v Kolombu. Neváhal jsem ani chvíli a tentokrát jsem na ostrově strávil téměř rok.

Bez růžových brýlí

Šrí Lanka do roku 1972 Cejlon, je drsná země. Kromě zmíněné přírodní katastrofy ji poznamenal především boj radikálů z tamilské menšiny proti vládě většinových Sinhálců. Naštěstí je to už historie a v zemi je léta klid.

Ani dnes ovšem není všechno tak skvělé, jak ukazují katalogy pro turisty. Počínaje komáry, kteří vás mohou nakazit malárií, případně smrtelnou horečkou dengue. Já antimalarika nebral, jako prevenci jsem používal jen repelent a měl jsem štěstí. Ale znám i lidi, kteří infekci od komárů hodně odnesli.

Temnou stránkou ostrovního ráje je také kriminalita. Podle mě je to tím, že v posledních letech vyskočily nahoru ceny a hodně lidí se dostalo do existenčních problémů. (...)

Svatba pro tisíce

Jestliže mi Šrí Lanka i přes uvedená negativa přirostla k srdci, může za to nejen dech beroucí příroda, ale především lidé, kteří na ostrově žijí. Zhruba tři čtvrtiny z nich jsou buddhisté, kolem osmi procent muslimové, podobně na tom jsou křesťané a zbytek představují hlavně hinduisté. Všichni spolu přitom žijí v klidu a míru.

Soulad panoval i ve firmě, kde jsme byli jen dva cizinci, německý ředitel a já. Ostatní byli Šrílančané. Obdivoval jsem jejich přístup k životu a koneckonců i pracovitost. Samozřejmě, proti nám byli pomalí. Úkol, jenž by u nás člověku zabral deset minut (třeba zavření systému rezervací pro hotel, který už neměl volné kapacity), jim trval přes hodinu. Protože oni si pořád povídají, komunikují přes internet... Ale dělají to všechno v klidu a s úsměvem. (...)

<http://www.reflex.cz/clanek/cestovani/66189/sri-lanka-za-polibek-na-ulici-hrozi-vezeni.html>